

02.12.2024 PONEDELJEK	KRIŽ 18.00	+ IRMA UDOVIČ, Križ - po namenu darovalcev
03.12.2024 TOREK Frančišek Ksaver, duhovnik	KRIŽ 18.00	++STARC, REBEC in FABJAN, Križ 179
04.12.2024 SREDA Janez Damaščan, duh.c.učitelj	KAPELA 9.00	sv.maša ob konferenci dekanijskih duhovnikov
05.12.2024 ČETRTEK Filip Rinaldi, duhovnik	KAPELA 18.00	V dober NAMEN, TOMAJ 112 (češčenje Najsvetejšega)
06.12.2024 PETEK Nikolaj-Miklavž-škof	KAPELA 18.00	++OREL, Tomaj 75a
07.12.2024 SOBOTA Ambrož, škof in c.učitelj	KAPELA 18.00	+SONJA GEC, Tomaj 80, 8.dan
08.12.2024 BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	++SKAPIN in TRAMPUŽ, Kazlje 16 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

V nedeljo, na praznik Brezmadežne, prihaja sv. Miklavž v cerkev sv. Petra in Pavla, ki bo obdaril otroke, a predvsem z vašo pomočjo. Vabimo starše otrok do vključno 7. razreda, da jih **prijavijo ge. Tanji Gorup. Prispevek "Miklavžu" je 12€.**

Otroci ste izdelali adventne venčke, danes imamo blagoslov. Ponesite jih domov in naj vas pri večerni molitvi opominjajo na prihod Božiča

Adventna spoved: otroci pri verouku, 4.in 5.razred 12.12. 7.razred v četrtek 5.12.

Spoved v Križu 9.12. ob 17h, v Kapeli 12.12. ob 17h.

Prilika za adventno spoved bo tudi v Sežani.

Papež Frančišek je danes 29.11.2024 za novega koprskega škofa imenoval dosedanjega soboškega škofa dr. Petra Štumpfa. Molimo za novega škofa, da bo varno vodil primorsko ljudstvo preko čeri in valove časa, ki prihaja.

ŽUPNIJA TOMAJ
1 ADVENTNA NEDELJA

Štev.49/LETO XII.

01.DECEMBER 2024

Naše odrešenje je blizu

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 21,25-28.34-36)

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska

med narodi v zmedi zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo ginili od strahu in pričakovanja tega, kar bo prišlo nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale. In tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z močjo in veliko slavo. Ko se bo to začelo dogajati, se vzravajte in dvignite glave, kajti vaše odrešenje se približuje.« »Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan ne ujame iznenada kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. Zato čujte in vsak čas molite, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega.«

Duhovna spodbuda

Bog se človeka še ni naveličal.

Luka ponuja Jezusov zadnji nauk pred zgodbo o trpljenju. Jezus v templju nagovarja vse ljudi: »Znamenja bodo na soncu, na mesecu in na zvezdah, na zemlji pa tesnoba zaskrbljenih ljudstev ...«. Je eden od verzov, ki jih Jehovove priče najpogosteje uporabljajo. Jezus citira preroka Joela, da bi opisal prihod Gospodovega dne. Zdi se kot konec sveta... namesto tega je to začetek novega sveta. Vsak dan obstaja svet, ki umre, vendar je tudi svet, ki se rodi. Verz moramo

kontekstualizirati. Lukova skupnost je bila v težavah: rimski imperij je šel skozi globoko krizo in zdelo se je, da vse razpada. Situacija je bila zelo podobna tisti, ki jo doživljamo danes: doba globokih sprememb. Jezik je tisti, ki je bil v uporabi v Jezusovem času in je sestavljen iz podob, ki jih je treba pravilno razlagati, ne pa jemati dobesedno. Zvezde v Svetem pismu ne označujejo veselja, temveč poganska božanstva. V svetu, ki je obdajal Izrael, sonce ni bilo zvezda, ampak božanstvo. Luna je bila boginja, sonce bog, zvezde pa mogočniki zemlje. Če ga pozorno preberete, je to sporočilo upanja, ki ne straši, ampak, nasprotno, pomirja: zvezde, ki jih častijo poganska verstva, bodo kmalu padle. Vse strukture oblasti prej ali slej propadejo, a malo krščansko vero varuje njen Gospod: nima se ji česa bati. Srednjeveške pridige in domiselni filmi so nam predstavljali konec sveta kot bes plamenov in uničenja. Evangelij, ki je »vesela novica«, nas spominja, da zgodovina ne gre nikamor, ampak k srečanju z Bogom življenja. Naša izpolnitev nas čaka. Svet ne pada v nič, ampak v Božje naročje. **Zaupanje.** Jezus noče strašiti in ne napoveduje katastrof, ampak nas vabi, da na današnje življenje pogledamo z novimi očmi. Če tukaj ne bomo živeli kot vstali ljudje, tudi pozneje ne bomo vstali. Vse življenje je navsezadnje zaznamovano s čakanjem. Vendar čakanje pogosto zamenjujemo s pričakovanjem. Pričakovanje sprejme le že uveljavljeno, medtem ko čakanje nima predmeta, je odprtost za nepričakovano, je dobrodošlica nezasišanemu, skratka sprejme vse, kar pride na pot. Pričakovanje se opira samo na sebe: odločamo se, kaj je za nas dobro in kaj slabo, odločamo se, kaj nam mora Bog dati. Čakanje pa se hrani z zaupanjem: verjame, da ima vsak prihod pomen, tudi če ni razumljen. Pričakovanje hoče vse takoj, čakanje pa ve, da ima vse svoj čas. Pričakovanje nas projicira v prihodnost, iluzijo, da ko se zgodi tisto, kar pričakujemo, bo končno nekaj srečnega: pričakovanje pa je življenje v sedanjosti, zavedanje, da je sreča izbira, danes. Pričakovanje rodi tesnobo, medtem ko čakanje rodi mir. Skratka, življenje, ki ga živimo med čakanjem, ne bo lupina naših strahov, temveč zakladnica naših upov.

Pozornost.

Jezus nas vabi, naj bomo pozorni. Toda kaj pomeni »bodite pozorni«, predvsem pa »na kaj«? "Pazite se." Ste razumeli, prijatelj bralec? Ne smeš biti pozoren na skušnjave, ampak nase. Pozorni morate biti na to, kaj ste, kaj vas gradi in kaj ste poklicani biti.

Dobesedno v besedilu piše "preglejte sami sebe". Življenje je priložnost, ki nam je dana, da se »ozremo« vase in vidimo Božje sledi. Prijatelj bralec, pazi, da prepoznaš Božje odlomke v svoji zgodbi, saj se te še ni naveličal. Če bi naše oči in naša srca pozorno pogledala svet, bi spoznala, koliko lepote nas obkroža. Seveda bodo trenutki, v katerih bomo hodili malodušni, s težkim srcem, a nikoli ne opustimo gotovosti, da ta svet vsebuje Njega, ki je večji od nas. Ta svet, v maternici, nosi drug svet. Tesnoba ni dober učitelj za razumevanje zgodovine, pomembno je dvigniti glavo, se otresti obupa in se pripraviti na milost, ki prihaja. Bog še naprej hodi po naših ulicah, vendar ne tako, kot verjamemo ali mislimo, ker Bog nikoli ni tak, kot ga pričakujemo, »ker moje misli niso vaše misli, vaše poti niso moje poti« (Iz 56,8). Če ničesar ne pričakujemo, ne bomo razočarani in bomo imeli vse, kar potrebujemo. Skratka, ne ugotavljamo vnaprej, kako naj pride: pustimo odprta vrata in se pustimo presenetiti.

Bolezni

Tu so tri možne bolezni srca: razsipnost, pijanost in tesnoba.

Živimo razkropljeno, ko zapravljamo kar je dragoceno. Tveganje je napolniti svoje življenje s stvarmi, ki nimajo vrednosti, živeti prazno, nedosledno življenje. Živimo kot pijanci, ko dneve preživljajo površno, se preživljajo sami s sebo in kozarcem v roki, ko iščejo užitke za potešitev svojih potreb: živimo le v sedanjosti, brez preteklosti in prihodnosti. Duhovna pijanost daje misliti na vse, kar povzroča omamljenost in slabi sposobnost razumnega ravnanja. Živimo tesnobno, ko hitimo od ene dejavnosti do druge v iskanju nečesa, za kar vemo, da nas nikoli ne bo zadovoljilo. Pretirane skrbi jemljejo upanje. Kristjan se ne pusti motiti dogodkom, tudi tistim najbolj bolečim, ampak vse živi v Božji navzočnosti. Ob vsem tem Jezus opozarja: »Bodite previdni.« Draga bralka, dragi bralec, ali ni čas, da se vsake toliko ustavite ali vsaj upočasnite? Bodite pozorni. "Vedno bedite in molite." Velika skušnjava je zaspati, zadremati, morda gledati v preteklost, pozabiti, da nas Gospod srečuje v sedanjem trenutku. Pozor: čuječnost, h kateri kliče evangelij, ni življenje v obrambi, kot da bi čakali na tragedijo. Čuječnost pomeni ne zamuditi niti enega delčka življenja, ker je dragoceno, edinstveno, neponovljivo. Lahko bi bil zadnji, zakaj bi ga zapravljali? Ne gre za odprte oči v praznino, ampak za pogled iskalca stopinj, kajti nekje je Bog šel in nekje se je ustavil.

Kairos - milostni trenutek Kaj pa, če je čakal tudi Bog? Rad mislim, da je zgodovina polna dveh pričakovanj: človeka, ki pričakuje vrnitev Gospoda, in Boga, ki pričakuje vrnitev človeka. Atanazij Aleksandrijski piše: »Bog je postal človek, da bi človek lahko postal Bog«.

Toda čakanje človeka zaznamuje "kronos"-čas, minevanje ur. Ta čas lahko spremenimo v »kairos«, ga napolnimo s seboj, s svojim življenjem, z zavedanjem obstoja, ljubezni, dela, upanja.

Gospod spet prihaja po nas. Bog se človeka še ni naveličal. Pustite se presenetiti nad vašo domišljijo, kajti "še nobeno oko ni videlo, kar je Bog PRIPRAVIL TISTIM, KI GA LJUBIJO"

